

N:o 100.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1896.

— — — — Andra Kammaren den 13 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående allmänt tings-
sammanträdes likställighet i vissa fall med häradsting,
lag angående ändring i vissa fall af tiden för insändande
af förteckning å lagfarter, lag angående ändrad lydelse
af 9 kap. 4 § ärfdabalken och lag angående ändrad
lydelse af 8 kap. 1 § giftermålsbalken.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 5 och memorial n:o 38.)

Till Konungen.

Genom proposition den 24 nästlidne januari har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bifogade, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bilagda förslag till,

1:o) Lag angående allmänt tings- och tings-
sammanträdes likställighet i vissa fall med häradsting;

2:o) Lag angående ändring i vissa fall af tiden för insändande af förteckning å lagfarter;

3:o) Lag angående ändrad lydelse af 9 kap. 4 § ärfdabalken; och

4:o) Lag angående ändrad lydelse af 8 kap. 1 § giftermålsbalken.

Af ofvannämnde lagförslag hafva de under 1:o, 3:o och 4:o omförmälde blifvit af Riksdagen i oförändradt skick antagna, hvaremot uti förslaget till lag angående ändring i vissa fall af tiden för insändande af förteckning å lagfarter företagits tvenne smärre förändringar genom utbytande af ordet »allmänt» mot »annat» samt uttrycket »inom en månad» mot »inom två månader».

I flera domsagor af vårt land har nemligen den praxis utbildat sig att till behandling upptaga lagfartsärenden äfven å andra särskilda sammanträden under ett lagtima ting än det, som erfordras för tingets afslutande, och lagförslagets lydelse enligt Eders Kongl. Maj:ts proposition innefattar icke någon bestämmelse rörande tiden för insändande af förteckning öfver å sådana särskilda sammanträden beviljade lagfarter. Genom förändringen af ordet »allmänt» till »annat» har emellertid icke afsetts att uttala någon åsigt om rättigheten af berörda praxis, utan endast att göra lagbudet i fråga tillämpligt äfven i den händelse ett sådant förfarande skulle anses enligt med lagens anda och mening. Beträffande ändringen af orden »inom en månad» till »inom två månader» får Riksdagen anmärka, att uti domsagor med tvenne tingslag bestämmelsen, att inom en månad efter sammanträdet slut lagfartsförteckning skulle till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande insändas, ej sällan torde vara hardt när omöjlig att fullgöra, hvartill kommer, att förteckningen i sådant fall skulle vara upprättad nära en månad tidigare än domhafvanden, jemlikt stadgandet i förordningen om expeditionslösen, är skyldig att tillhandahålla expeditioner i dylika ärenden och sålunda bör hafva protokollet uppsatt.

Riksdagen har följaktligen för sin del antagit följande

Lag

angående ändring i vissa fall af tiden för insändande af förteckning å lagfarter.

Härigenom förordnas som följer:

I tingslag, der ting hållas enligt förordningen den 17 maj 1872, skall hvad i 17 § af förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 finnes stadgadt om tid för insändande till Konungens befallningshafvande af förteckning å beviljade lagfarter tillämpas allenast i fråga om sådana lagfarter, som meddelas å särskildt, för tingets afslutande hållet sammanträde, men för hvarje annat sammanträde under tinget skall sådan förteckning insändas inom två månader efter sammanträdet slut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1897.

Stockholm den 13 maj 1896.

Med undersåtlig vördnad.